

Brüssel, 24. august 2022
(OR. en)

11877/22

Institutsioonidevaheline
dokument:
2022/0244(NLE)

PECHE 290

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
---------	--

Kättesaamise kuupäev:	24. august 2022
--------------------------	-----------------

Saaja:	Nõukogu peasekretariaat
--------	-------------------------

Komisjoni dok nr:	COM(2022) 415 final
-------------------	---------------------

Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2022/109 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes
--------	---

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2022) 415 final.

Lisatud: COM(2022) 415 final



EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 23.8.2022
COM(2022) 415 final

2022/0244 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2022/109 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) (edaspidi „ÜKP alusmäärus“)¹ kohaselt tuleb mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastada ja hoida püütavate liikide populatsioonid tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid. Oluline vahend nende eesmärkide saavutamiseks on lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote hõlmav iga-aastane püügivõimaluste kindlaksmääramine.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/1139,² millega kehtestatakse Läänemere mitmeaastane kava, on täpsustatud kalastussuremuse sihtvahemikud. Neist vahemikest lähtutakse käesolevas ettepanekus, et saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärgid ning eelkõige selleks, et saavutada ja säilitada maksimaalne jätkusuutlik saagikus.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks liikmesriikide 2023. aasta kalapüügivõimalused seoses majanduslikult kõige olulisemate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmadega. Lisaks on käesoleva ettepaneku eesmärk reguleerida harrastuskalapüüki meres sellises ulatuses, mis on vajalik käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude säilitamiseks. Iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote käsitlevate otsuste lihtsustamiseks ja selgitamiseks määratakse püügivõimalused Läänemeres alates 2006. aastast kindlaks eraldi määrusega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekuga kehtestatakse kvoodid, mille maht on kooskõlas ÜKP alusmääruses sätestatud eesmärkidega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on kooskõlas ÜKP eesmärkide ja eeskirjadega ning liidu kestliku arengu poliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 43 lõige 3.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Seetõttu subsidiaarsuse põhimõtet ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 peab nõukogu võtma vastu meetmed kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ja eraldamise kohta.

Käesolevas ettepanekus nõukogu määruse kohta käsitletakse liikmesriikidele püügivõimaluste eraldamist. ÜKP alusmääruse artikli 16 lõigete 6 ja 7 ning artikli 17 kohaselt on liikmesriikidel õigus jaotada sellised püügivõimalused piirkondadele või ettevõtjatele vastavalt nimetatud artiklites sätestatud kriteeriumidele. Seetõttu on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi, et otsustada, millist sotsiaal-majanduslikku mudelit nad neile eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamiseks eelistavad.

Ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Nõukogu võtab sellise määruse vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Vahendi valik**

Kavandatav vahend: määrus.

Käesolev ettepanek käsitleb kalapüügivõimaluste kehtestamist ja eraldamist ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Kooskõlas komisjoni teatisega „*Säästvam kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2023. aastaks*“ (COM(2022) 253 final) konsulteeriti Läänemere nõuandekomisjoniga. Ettepaneku tarbeks koostas teadusliku aluse Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES). Kaaluti kõiki sidusrühmade poolt asjaomaste kalavarude kohta esitatud esialgseid seisukohti ja neid võeti ettepanekus arvesse nii palju kui võimalik, minemata vastuollu praeguse poliitikaga või põhjustamata ohustatud varude olukorra halvenemist.

Teaduslikku nõuannet püügipiirangute ja kalavarude seisundi kohta arutati liikmesriikidega ka BALTFISHi piirkondlikul foorumil 2022. aasta juunis.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Konsulteeriti teadusorganisatsiooniga ICES.

Liit taotleb igal aastal ICESilt teaduslikke nõuandeid tähtsate kalavarude seisundi kohta. Saadud nõuanded hõlmavad kõiki Läänemere kalavarusid ja lubatud kogupüügi ettepanek tehakse majanduslikult kõige olulisemate varude kohta³.

- **Mõjuhindang**

Ettepanek on osa pikaajalisest strateegiast, mille alusel kohandatakse kalapüüki pikaajaliselt kestliku tasemeni ja seejärel hoitakse sellel tasemel. Eeldatakse, et aja jooksul saavutatakse sellise strateegiaga stabiilne püügisurve, mahukamad kvoodid ning ka kaluritele ja nende perekondadele suurem sissetulek. Kasvav lossimismaht toob eeldatavalt kasu kalandussektorile, tarbijatele, töötlejatele, jaekaubandussektorile ning ka ülejäänud tööstusliku ja harrastuskalapüügi sektorile. Sellega seoses ja eelkõige Läänemere puhul tuleb rõhutada seost säästva kalapüügi ja merekeskkonna hea seisundi vahel. Eesmärgi saavutamise vahendid on bioloogilise mitmekesisuse strateegia ja sellega seotud algatused, eelkõige tulevane kalandust ja merekeskkonda käsitlev tegevuskava.

Kuni 2019. aastani suudeti Läänemere kalapüügivõimalusi käsitlevate otsustega viia lubatud kogupüügi kehtestamise ajaks maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitleva nõuandega hõlmatud kalavarude kalastussuremus kooskõlla maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikega kõigi kalavarude, välja arvatud Läänemere lääneosa räime lubatud kogupüügi puhul. Näib, et nende otsustega õnnestus taastada ka kalavarud ning tasakaalustada püügivõimsust ja kalapüügivõimalusi. Paraku selgus 2019. aastal, et Läänemere idaosa tursk on olnud tugeva surve all. ICESi hinnangul jääb see varu lähiaastatel tõenäoliselt ammendunuks. 2021. aastal selgus, et ka Läänemere lääneosa tursavarud on juba mitu aastat olnud allpool kestlikku taset (st väiksemad kui B_{lim}) ning ICES rõhutas, et mitmed lõhepopulatsioonid on väga nõrgad. Alates 2020. aastast on Läänemere keskosa räime biomass olnud allpool kestlikku taset (st väiksem kui $B_{trigger}$) ja 2022. aastal oli Botnia lahe räum sellele piirnormile väga lähedal. Seepärast on vaja veel pingutada, et taastada kõigi liikide varud ja saavutada nende varude maksimaalne jätkusuutlik saagikus.

ICES avaldas oma teadusliku nõuande Läänemere kalavarude kohta 31. mail 2022 ja Läänemere lääneosa räime käsitleva nõuande 30. juunil 2022. ICESi hinnangul jääb Läänemere lääneosa räime ja tursa biomass alla ohutut bioloogilist piiri. Läänemere keskosa räime biomass on ikka veel allpool hea seisundi piiri. Läänemere idaosa tursa ja Soome lahe lõhe kohta esitatakse ettevaatusprintsipiil põhinev nõuanne. Ülejäänud kaheksa kalavaru kohta esitatakse maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlev nõuanne:

- kilu, Liivi lahe räum ja atlandi merilest on saavutanud kestliku taseme;
- Botnia lahe räum on langenud veidi alla kestlikku taset; Läänemere lääneosa tursk ning lääne- ja keskosa räum on allpool kestlikku taset;
-
- lõhepopulatsioonide seisund Läänemere avaosas on endiselt väga erinev.

Eespool toodut arvesse võttes tehakse ettepanek mitte muuta järgmisi parameetreid: i) lõhe püügivõimalused Soome lahes; ii) piirkonnapõhine lähenemisviis lõhele Läänemere avaosas ning iii) Läänemere lääneosa räime ning Läänemere lääne- ja idaosa tursa kaaspüügi lubatud kogupüük. Ettepanekuga suurendatakse Läänemere keskosa räime püügivõimalusi 14 % ja atlandi merilest püügivõimalusi 25 %. Ettepanekuga vähendatakse Botnia lahe räime püügivõimalusi 28 %, Liivi lahe räime püügivõimalusi 4 % ja kilu püügivõimalusi 20 %.

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>.

Seepärast oleks 2023. aasta ettepanekust tulenev majanduslik mõju kõigi liikmesriikide püügivõimaluste vähendamine. Kokku hõlmab ettepanek ligikaudu 402 000 tonni Läänemere kalapüügivõimalusi, mis on 15,6 % vähem kui 2022. aastal.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku puhul säilitatakse paindlikkus nende kvootide vahetamise mehhanismide kohaldamisel, mis kehtestati juba eelmiste aastate määrustega Läänemere kalapüügivõimaluste kohta. ELi ega liikmesriikide avaliku sektori asutustele ei tulene ettepanekust uusi norme ega uusi haldusmenetlusi, mis võiksid suurendada halduskoormust.

Ettepanekus käsitletakse iga-aastast määrust 2023. aasta kohta ning seepärast ei sisalda see läbivaatamisklauslit.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta Euroopa Liidu eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Kalapüügivõimaluste kasutamise kontroll, mis lähtub lubatud kogupüügist ja kvootidest, on kehtestatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepanekuga määratakse kindlaks liikmesriikide 2023. aasta kalapüügivõimalused seoses teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmadega.

Määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere kalavarude majandamise mitmeaastane kava, jõustus 20. juulil 2016. Kõnealuse kava kohaselt tuleb püügivõimalused kindlaks määrata vastavalt kava eesmärkidele ja need peavad olema kooskõlas kalastussuremuse sihttasemetega, mis põhinevad eelkõige ICESi või samasuguse tunnustatud sõltumatu teadusasutuse parimatel kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel. Kalavarude jaoks, mille suhtes kohaldatakse maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevat nõuannet, on mitmeaastase kava artikli 4 lõikes 3 sätestatud, et lubatud kogupüük kehtestatakse tavaliselt kalastussuremuse tasemel või sellest madalamal tasemel, mille tulemusena saavutatakse maksimaalne jätkusuutlik saagikus (st vastavalt „F_{MSY}-väärtus“ ja „F_{MSY} alumine vahemik“). Mitmeaastase kava artikli 4 lõike 4 kohaselt võib lubatud kogupüügi alati kehtestada ka F_{MSY} vahemikest madalamal tasemel. Mitmeaastase kava artikli 4 lõikes 5 sätestatud tingimustel võib heas seisundis kalavarude lubatud kogupüügi kehtestada F_{MSY}-väärtusest kõrgemal tasemel (F_{MSY} ülemine vahemik). Kalavarude puhul, mille biomass jääb alla hea seisundi piiri, st kudekarja biomassi piirväärtust, millest allpool tuleb võtta meetmeid varude taastamiseks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalikust kõrgemal tasemel (B_{trigger}), on mitmeaastase kava artikli 5 lõikes 1 sätestatud, et tuleb võtta asjakohased parandusmeetmed, mis tagavad varude kiire taastumise kestlikule tasemele. Eelkõige, võttes arvesse biomassi vähenemist, tuleb lubatud kogupüük kehtestada

tasemel, mis on madalam kui F_{MSY} ülemine vahemik. Mitmeaastase kava artikli 5 lõikes 2 on sätestatud, et kui kalavaru biomass jääb allapoole ohutut bioloogilist piiri, st kudekarja biomassi piirväärtust, millest allpool võib kalavaru paljunemisvõime (B_{lim}) olla väiksem, tuleb võtta täiendavaid parandusmeetmeid. Parandusmeetmed võivad eelkõige hõlmata asjaomase kalavaru sihtpüügi peatamist ning püügivõimaluste piisavat vähendamist nimetatud kalavarude või muude kalavarude puhul. Võib vastu võtta ka muid parandusmeetmeid, ent need peaksid olema funktsionaalselt seotud püügivõimalustega. Meetmed tuleks valida vastavalt olukorra laadile, tõsidusele, kestusele ja kordumisele.

ÜKP alusmääruse kohaselt tuleb ettevaatusprintsiiibil põhineva nõuandega hõlmatud kalavarude püügi võimalused kehtestada tasemel, mis tagab vähemalt võrreldava kaitsetaseme. ÜKP alusmääruse põhjenduses 8 on ka sätestatud, et segapüüki puudutavaid majandamisotsuseid tehes tuleks arvestada, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, eriti siis, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et püüki piiravate liikide probleemi on väga keeruline vältida kasutatavate püügivahendite selektiivsuse suurendamisega.

Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ettepanek esitatakse kooskõlas ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 1 (milles osutatakse suhtelise stabiilsuse põhimõttele) ja artikli 16 lõikega 4 (milles osutatakse ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja mitmeaastaste majanduskavadega kehtestatud eeskirjadele).

Selleks et kehtestada ELi kvoodid Vene Föderatsiooniga ühiste kalavarude jaoks, arvati varude vastavad kogused maha ICESi soovitatud lubatud kogupüügist. Lubatud kogupüük ja liikmesriikidele eraldatud kvoodid on esitatud käesoleva ettepaneku lisas.

Läänemere lääneosa räimevaru on ICESi hinnangul pisut kasvanud, kuid moodustab siiski pelgalt 59 % ohutust bioloogilisest piirist (B_{lim}) ja ICESi hinnangul jääks räimevaru biomass väiksemaks kui B_{lim} kuni 2025. aastani isegi siis, kui püüki üldse ei toimu. Mitme aasta jooksul on varude täienemine olnud vähene ja püsib ajalooliselt madalal tasemel. Kuna ükski püügistsenaarium ei võimalda kasvatada biomassi lähitulevikus suuremaks kui B_{lim} , kordab ICES viiendat aastat järjest oma soovitus lubada nullpüüki. Kooskõlas mitmeaastase kava artikli 5 lõikega 2 ja artikli 4 lõikega 4 otsustas nõukogu 2021. aastal sihtpüügi lõpetada ning lubada vaid püüki teadusuuringute eesmärgil ja väikesemahulist rannapüüki. Nõukogu otsustas seejärel kehtestada vältimatu kaaspüügi lubatud kogupüügi, et hoiduda muu kalapüügi piiramisest. Võttes arvesse, et kõnealuseid parandusmeetmeid ei ole kohaldatud piisavalt kaua, et varude seisund oleks paranenud, teeb komisjon ettepaneku keelata jätkuvalt sihtpüük ja jätta lubatud kogupüügi tase muutmata.

Läänemere idaosa tursa jaoks ei saa ICES F_{MSY} vahemike väärtusi veel kindlaks määrata. Seepärast esitas ta 2023. aasta kohta ettevaatusprintsiiibil põhineva nõuande. Neljandat aastat järjest soovitab ICES lubada nullpüüki. ICESi hinnangul on kalavarud endiselt väiksemad kui B_{lim} ja keskpikas perspektiivis jääks see nii isegi siis, kui kalapüüki üldse ei toimu. Lisaks sellele ei ole ICESi hinnangul biomass alates 2021. aastast eriti kasvanud ja varude täienemine on endiselt rekordiliselt väike. Varude ammendumise tõttu on alates 2019. aastast vastu võetud ranged meetmed. Läänemere idaosa tursa sihtpüük on lõpetatud, välja arvatud üksnes teaduslikul eesmärgil toimuv püük, ning lubatud kogupüük on piiratud vältimatu kaaspüügiga, et vältida enamiku muude Läänemere kalavarude püügi piiramist. Lisaks võeti püügivõimalustega funktsionaalselt seotud täiendavaid parandusmeetmeid, näiteks suleti kudemise kõrghooajal võimalikud kudemiskohad kalapüügiks. Erand tehakse üksnes teaduslikul eesmärgil toimuva püügi ja teatava väikesemahulise passiivpüünistega rannapüügi ning väljaspool peamisi võimalikke kudemispriirkondi toimuva inimtoiduks mõeldud pelaagilise püügi jaoks. Lisaks sellele on alates 2020. aastast peamisel levialal

harrastuskalapüük keelatud, sest kaaspüügi lubatud kogupüügiga võrreldes oleksid püütavad kogused märkimisväärsed. Võttes arvesse, et kõnealuseid parandusmeetmeid ei ole kohaldatud piisavalt kaua, et varude seisund oleks paranenud, teeb komisjon ettepaneku need meetmed säilitada ja jätta lubatud kogupüügi tase muutmata.

Läänemere lääneosa tursa puhul on ICES juba aastaid olnud seisukohal, et kalavaru on habras ja selle suurus on väiksem kui $B_{trigger}$. Seetõttu vähendati oluliselt kalapüügivõimalusi ja võeti vastu kaasnevad meetmed, nagu kudemiskohtade sulgemine kalapüügiks ja piirangute seadmine harrastuspüügile. Igal aastal prognoositi, et varud taastuvad järgmisel aastal, kuid seni ei ole seda juhtunud. 2021. aastal täheldas ICES, et tema varasemates hinnangutes oli olulisi lahknevusi. Seetõttu viis komisjon läbi põhjalikuma hindamise. Hindamine näitas, et kalavaru on viimase kümne aasta jooksul olnud enamjaolt väiksem kui B_{lim} . Seepärast soovitas ICES kogupüüki märkimisväärselt vähendada. Nõukogu otsustas lõpetada sihtpüügi, lubada üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuvat püüki ning piirata lubatud kogupüüki vältimatu kaaspüügiga, et hoiduda muu kalapüügi piiramisest. Olemasolevad täiendavad parandusmeetmed, mis on funktsionaalselt seotud kalapüügivõimalustega, jäid kehtima või neid karmistati. Kudemise kõrghooajal jäävad võimalikud kudemiskohad ka edaspidi kalapüügiks suletuks, lubatud on üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuv püük, teatav väikesemahuline passiivpüünistega rannapüük, inimtoideks ettenähtud pelaagiline püük väljaspool peamisi võimalikke kudemispiirkondi ning kahepoolmeliste karploomade tragidega püük teatavates madalates vetes. Lisaks laiendati kudemisaegset püügikeeldu nii, et see hõlmab ka harrastuskalapüüki. Väljaspool seda ajavahemikku vähendati harrastuskalapüügi puhul kaasavõetava saagi päevast piirmäära ühele kalale öngitseja kohta päevas.

Käesoleva aasta nõuandes märgib ICES, et 2022. aasta juurdekasv on hinnanguliselt veidi suurem kui varasematel aastatel. Varude biomass on aga veelgi vähenenud ja moodustab praegu vaid 38 % B_{lim} väärtusest. Võttes arvesse F_{MSY} väärtust tehakse püügisoovituses siiski ettepanek suurendada kogupüüki (nagu 2021. aastal ei ole ICESil võimalik esitada eraldi püügisoovitusi töondusliku ja harrastuskalapüügi kohta) ning prognoositakse, et biomass ületab 2024. aastal B_{lim} väärtuse. Samal ajal rõhutab ICES, et tema lühiajaline prognoos on tavapärasest palju ebakindlam, sest hindamismudelid ei võeta arvesse teatavaid (tõenäoliselt olulisi) tundmatuid suuremustegureid. Seetõttu rõhutab ICES, et kui kehtestada püügimaht tasemel F_{MSY} , on suur oht, et biomass on ka 2024. aastal tegelikult väiksem kui B_{lim} . Võttes arvesse asjaolu, et kalavarud on väga väikesed ning ICESi kaalutlusi ja varasemat ebakindlust varude hindamisel, teeb komisjon ettepaneku järgida ettevaatlikku lähenemisviisi, hoides lubatud kogupüügi taseme muutumatuna ja jätkates praeguste parandusmeetmete kohaldamist.

ICESi hinnangul oli 2020. aastal Läänemere keskosa räime biomass kahanenud väiksemaks kui $B_{trigger}$. Eelmisel aastal eeldati, et biomass saavutab 2021. aastal taas jätkusuutliku taseme, kuid biomass on veelgi vähenenud ja jõudnud B_{lim} lähedale. Kalapüügivõimalusi vähendati märkimisväärselt ja kalavaru kasvas, kuid on siiski jäänud alla $B_{trigger}$ taset. Alates 2015. aastast ei ole juurdekasv olnud eriti suur ja praegused kalapüügivõimalused on seotud 2019. aasta suure põlvkonnaga. Paraku on selle põlvkonna arvukusele antav hinnang kõikuv. 2020. aastal hindas ICES 2019. aasta põlvkonna suurearvuliseks, eelmisel aastal hinnati arvukus keskmisest madalamaks ja käesoleval aastal keskmisest suuremaks. Sellest lähtuvalt soovib ICES püügivõimalusi oluliselt suurendada, rõhutades samas, et kalavarud sõltuvad ühest põlvkonnast, mille arvukus ei ole täpselt teada. Koosõlas mitmeaastase kava artikli 5 lõikega 1 teeb komisjon seega ettepaneku järgida ettevaatlikku lähenemisviisi ja kehtestada kalapüügivõimalused F_{MSY} kõige alumise vahemiku tasemel.

Botnia lahe räime arvukuse hindamine on viimastel aastatel tekitanud mõningast ebakindlust. Räime biomass on alates 2010. aastast pidevalt vähenenud. 2019. aastal pidi ICES tunnistama, et tema varasemad hinnangud on väga ekslikud, ning ta pidi muutma oma ennetavat nõuannet

ICESi 3. andmekategooria kohta. Pärast põhjalikku uurimist tõstis ICES 2021. aastal nõuande uuesti ICESi 1. andmekategooria maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevaks nõuandeks. Komisjoni hinnangul kasvab biomass lõpuks taas ja kalapüügivõimalusi soovitati oluliselt suurendada. ICESi praeguse hinnangu kohaselt on kalavaru biomass viimastel aastatel olnud tegelikult palju väiksem ja on B_{trigger} väärtusest vaid veidi kõrgemal tasemel. ICES märgib, et selline areng on tõenäoliselt tingitud asjaolust, et räimed on jäänud mõõdult väiksemaks, ka mitmed rannakalurid on seda juba mõnda aega täheldanud. Kuigi kaalu ja vanuse suhtarv on viimase 15 aasta jooksul olnud väike, vähenes see 2021. aastal veelgi. Ainus ICESi soovitatud püügistsenaarium, mille kohaselt oleks kalavaru ka 2024. aastal suurem kui B_{trigger} , on lähtuda F_{MSY} alumisest vahemikust. Võttes arvesse kalavarude negatiivset arengut ja vältimaks olukorda, kus varud on väiksemad kui B_{trigger} , teeb komisjon ettepaneku kehtestada kalapüügivõimalused F_{MSY} alumise vahemiku tasemel.

ICESi nõuanded räime kohta Liivi lahes ei sisalda konkreetseid piiranguid, seega vastab kavandatud lubatud kogupüük F_{MSY} väärtusele.

ICESi andmetel on kilu biomass heas seisundis, kuid varasem püügisurve on olnud suurem kui F_{MSY} . Lisaks sellele soovitab ICES kaaluda mitme liigi vastastikmõju, kuna kilu on tursa jaoks oluline söödaliik. Kooskõlas mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 3 teeb komisjon seetõttu ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük F_{MSY} alumise vahemiku tasemel.

Atlandi merilesta lubatud kogupüügi puhul lähtuti järgmisest: i) maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlev nõuanne alarajoonide 21, 22 ja 23 varude kohta; ning ii) maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlev nõuanne alarajoonide 24–32 varude kohta, mida ajakohastati sel aastal ICESi 2. andmekategooria maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandeks. Mõlemad varud arenevad hästi, kuid arvesse tuleks võtta mitme liigi vastastikmõju. Tursk on vältimatu kaaspüük atlandi merilesta püügil ning kaaspüügi tase võib olla märkimisväärne, eriti seni, kuni ei kasutata selektiivsemaid püügivahendeid. Komisjon teeb ettepaneku hoida Läänemere mõlema tursavaru püügivõimalused väga madalal tasemel. Kooskõlas mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 3 teeb komisjon seetõttu ettepaneku kehtestada merilesta lubatud kogupüük F_{MSY} alumise vahemiku tasemel.

ICES on juba aastaid märkinud, et Läänemere lõhevarude seisund on väga ebaühtlane, mõne varu seisund on hea, kuid mõne seisund väga halb. Läänemere avaosa lõhe puhul soovitas ICES oma nõuandes lähtuda maksimaalsest jätkusuutlikust saagikusest; Soome lahe lõhe kohta esitatud nõuanne põhineb piiratud andmetega kalavarude jaoks välja töötatud lähenemisviisil. Pärast kalavaru põhjalikku hindamist otsustas ICES kohaldada seda lähenemisviisi Läänemere avaosa kalavarude suhtes ka 2020. aastal. Pärast täiendavat uurimist esitas ICES 2021. aastal taas nõuande maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kohta. ICESi nõuande kohaselt tuleks halvas seisundis jõevarude kaitseks peatada lõhe töenduslik ja harrastuskalapüük Läänemere avaosas, mis on oma olemuselt segapüük, kus lõhet püütakse nii heas kui ka halvas seisundis jõevarudest. Samas osutas ICES ka sellele, et Botnia lahe ja Ahvenamaa rannikupiirkondades lõhe suvise rände ajal jätkuv sihtpüük on endiselt ennetuslik. Selleks et hoida lõhe sihtpüüki suveperioodil nendes põhjapoolsetes rannikupiirkondades avatuna, otsustas nõukogu lõpetada lõhe sihtpüügi Läänemere avaosas ja kehtestada vältimatu kaaspüügi suhtes kaaspüügi lubatud kogupüügi, tehes erandi vaid teadusuuringute eesmärgil toimuva püügi jaoks. Nõukogu võttis samuti vastu täiendavad parandusmeetmed, mis on funktsionaalselt seotud kalapüügivõimalustega. Keelati õngejadadega püük vetes, mis asuvad lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili. Sel perioodil ja nendes kohtades kus töenduslik sihtpüük ei ole lubatud, kehtib harrastuskalapüügi puhul kaasavõetava saagi päevane piirmäär – üks äralõigatud rasvauimiga lõhe õngitseja kohta päevas. Soome lahe lõhe puhul lähtus nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel ettevaatusprintsibiil põhinevast ICESi nõuandest. Venemaa Ukraina-vastase agressioonisõja tõttu ei saanud asjaomane ICESi tööruhm 2022.

aastal kohtuda ning ICES otsustas anda Läänemere avaosa lõhe kohta ja Soome lahe lõhe kohta samad nõuanded, mis eelmisel aastal. Seega teeb komisjon ettepaneku jätta need kaks lubatud kogupüügi taset muutmata ja säilitada praegused parandusmeetmed, täpsustades samas, et harrastuspüük ning püüa-ja-vabasta kalastamisviis ei ole lubatud, sest ICES leiab, et vabastamisjärgne suremus on liiga kõrge, et kaitsta nõrka populatsiooni.

Nõukogu määruses (EÜ) nr 847/96 on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased ennetuslikke ja analüütilisi lubatud kogupüüke käsitlevad paindlikkussätted. Määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati paindlikkusmehhanism kõigi selliste kalavarude jaoks, mille suhtes kehtib ÜKP alusmääruse artikli 15 lõike 9 kohane lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ning takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, tuleks selgitada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse ainult siis, kui liikmesriigid ei kasuta ÜKP alusmääruse artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Komisjon teeb ka ettepaneku muuta nõukogu määrust (EL) 2022/109, et kehtestada norra tursiku lubatud kogupüük, mille püügihooaeg algab 1. novembril 2022. Kuni ICESi nõuande avaldamiseni 2022. aasta oktoobri alguses ja Ühendkuningriigiga peetavate konsultatsioonide tulemuste selgumiseni, lisatakse kindlaksmääratud lubatud kogupüügi tasemele märge „p.m.“ (*pro memoria*).

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2022/109 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013⁴ kohaselt tuleb kehtestada kaitsemeetmed, võttes arvesse kättesaadavaid teadus-, tehnilisi ja majandusnõuandeid, mis võivad vajaduse korral hõlmata kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning muude nõuandvate organite koostatud aruandeid, samuti asjaomaste geograafiliste piirkondade jaoks loodud nõuandekomisjonide nõuandeid ning liikmesriikide antud ühiseid soovitusi.
- (2) Nõukogu võtab vastu püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrab asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et püügivõimalused tuleks liikmesriikidele eraldada selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.
- (3) Määruses (EL) nr 1380/2013 on sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärk saavutada maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav kasutamise määr võimaluse korral 2015. aastaks ning seejärel järk-järgult, laienedes kõikidele varudele hiljemalt 2020. aastaks. Kuni 2020. aastani kestnud üleminekuperioodi eesmärk oli tasakaalustada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise kõigi kalavarude puhul asjaomaste püügivõimaluste võimaliku kohandamise võimalike sotsiaalmajanduslike mõjudega.
- (4) Seega tuleks kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestada lubatud kogupüük (TAC) kättesaadava teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaalmajanduslikke aspekte, tagades samas eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus esitatud arvamusi.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1139⁵ on kehtestatud Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja püügi mitmeaastane kava

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava,

(edaspidi „kava“). Kava eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleks nende kalavarude püügi võimalused, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kehtestada kooskõlas kõnealuses kavas kindlaks määratud eeskirjadega.

- (6) Määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõike 1 kohaselt tuli kõnealuse määruse artiklis 1 loetletud kalavarude püügivõimalused kehtestada nii, et selline kalastussuremuse tase, mis tagaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, saavutataks võimaluse korral järkjärgult hiljemalt 2020. aastaks. 2023. aastal kohaldatavate Läänemere vastavate varude püügi piirnormide kehtestamisel tuleks seega silmas pidada kava eesmärkide saavutamist.
- (7) Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) avaldas 31. mail 2022 oma igaaastase nõuande Läänemere kalavarude kohta, Läänemere lääneosa räime käsitlevad nõuanded avaldati 30. juunil 2022. ICESi andmetel on Läänemere lääneosa räime biomass ICESi alarajoonides 20–24 veidi suurenenud, kuid moodustab ainult 59 % kudekarja biomassi piirtasemest, millest allpool võib paljunemisvõime väheneda (B_{lim}). Peale selle on varude täienemine endiselt rekordiliselt väike. Seepärast avaldas ICES viiendat aastat järjest Läänemere lääneosa räime püügi kohta nullpüüki soovitava nõuande. Vastavalt määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikele 2 tuleb võtta kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine kõrgemal tasemel kui see, mis on vajalik maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks. Kõnealuse määruse artikli 5 lõikes 2 nõutakse ka täiendavate parandusmeetmete võtmist. Seetõttu suleti 2022. aastal Läänemere lääneosa räime sihtpüük ja kehtestati Läänemere lääneosa räime vältimatu kaaspüügi väga väike lubatud kogupüük, et vältida püüki piiravate liikide probleemi. Siiski tuleks Läänemere lääneosa räime puhul lubada püüki, mis toimub üksnes teadusuuringute eesmärgil ning on täielikus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/1241⁶ artiklis 25 sätestatud tingimustega, ja samuti teatavate passiivsete püügivahenditega toimuvat väikesemahulist rannapüüki. Võttes arvesse ICESi nõuannet ja kalavarude samaks jäänud olukorda, on asjakohane jätta kalapüügivõimalused ja nendega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed muutmata.
- (8) Läänemere idaosa tursa varude osas oli ICESil alates 2019. aastast võimalik tugineda oma ettevaatusprintsiiibil põhineva nõuande andmisel hinnangule, mis põhineb ulatuslikematel andmetel. ICESi hinnangul on Läänemere idaosa tursa varu biomass jätkuvalt väiksem kui B_{lim} ja see ei ole alates 2021. aastast peaaegu üldse kasvanud. Seepärast avaldas ICES neljandat aastat järjest Läänemere idaosa tursa püügi kohta nullpüüki soovitava nõuande. Alates 2019. aastast on liidus vastu võetud ranged kaitsemeetmed. Määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõike 2 kohaselt on Läänemere idaosa tursa sihtpüük lõpetatud ja Läänemere idaosa tursa vältimatu kaaspüügi suhtes on kehtestatud väga väike lubatud kogupüük, et vältida püüki piiravate liikide probleemi. Lisaks võeti püügivõimalustega funktsionaalselt seotud täiendavaid

muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105).

parandusmeetmeid, sulgedes kudemiskohad ja keelates harrastuskalapüügi peamiselt levialal. Võttes arvesse ICESi nõuannet ja kalavarude samaks jäänud olukorda, on asjakohane jätta kalapüügivõimalused ja nendega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed muutmata.

- (9) Mis puudutab Läänemere lääneosa tursavarusid, siis on teaduslikud hinnangud mitu aastat näidanud, et kudekarja biomass on väiksem kui piirväärtus, millest allpool tuleb võtta konkreetseid ja asjakohaseid majandamismeetmeid (B_{trigger}). Seetõttu on viimastel aastatel võetud üha rangemaid majandamismeetmeid. 2021. aastal otsustas ICES läbi viia põhjalikuma hindamise, millest selgus, et Läänemere lääneosa tursavarude biomass on rohkem kui kümne aasta jooksul olnud enamjaolt väiksem kui B_{lim} . Seetõttu on määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõike 2 kohaselt Läänemere lääneosa tursa sihtpüük lõpetatud ja Läänemere lääneosa tursa vältimatu kaaspüügi suhtes on kehtestatud väga väike lubatud kogupüük, et vältida püüki piiravate liikide probleemi. Lisaks sellele võeti püügivõimalustega funktsionaalselt seotud täiendavaid parandusmeetmeid, mis hõlmasid kudemiskohtade sulgemist pikemaks perioodiks, sh harrastuskalapüügi jaoks, ja kaasavõetava saagi väiksema päevase piirmäära kehtestamist harrastuskalapüügi jaoks. Sel aastal hindas ICES kalavaru biomassi väiksemaks ja hoolimata eelmisel aastal toimunud väikesest kasvust on biomass alla 40 % biomassi piirangu piirväärtusest (B_{lim}). Kuna hinnangu kohaselt on juurdekasv veidi suurenenud ja ebaselgeid täiendavaid suremustegureid ei saa ICES praegu oma hindamismudelisse lisada, soovitatakse kalastussuremust ja maksimaalset jätkusuutlikku saagikust (F_{MSY}) arvesse võttes suurendada kogupüüki. ICES rõhutab siiski, et tema lühiajaline prognoos on väga ebakindel ning ebaselge täiendava suremuse tõttu on 66 % tõenäosust, et kui kehtestada püügivõimalus tasemel F_{MSY} , siis on kalavaru biomass ka 2024. aastal väiksem kui B_{lim} . Lisaks ei saa ICES, nagu ka 2021. aastal, esitada eraldi püügisoovitusi töendusliku ja harrastuskalapüügi kohta. Võttes arvesse kalavarude seisundi halvenemist ja ebakindlust seoses soovitud hoida kogu püük tasemel F_{MSY} , on asjakohane järgida ettevaatusprintsipi ning säilitada senine kalapüügivõimaluste tase ja sellega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed.
- (10) ICESi hinnangul oli 2020. aastal Läänemere keskosa räime biomass kahanenud väiksemaks kui B_{trigger} ja 2021. aastaks oli see jõudnud B_{lim} taseme lähedale. ICESi hinnangu kohaselt on biomass käesoleval aastal suurenenud, kuid on siiski väiksem kui B_{trigger} . Varud sõltuvad üksnes 2019. aasta põlvkonnast ja selle seisundile antav hinnang on alates 2020. aastast oluliselt muutunud. Seepärast on asjakohane kehtestada püügivõimalused vastavalt määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikele 1.
- (11) Botnia lahe räime biomass on alates 2010. aastast pidevalt vähenenud. 2019. aastal otsustas ICES esitada soovitus, mis põhineb piiratud andmetega kalavarude jaoks välja töötatud metoodikal, sest kalavarude hindamisel selgus, et varasemad hinnangud on väga ekslikud. Pärast põhjalikku analüüsi oli ICESil 2021. aastal taas võimalik esitada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alane nõuanne. Tuginedes hinnangule, et biomass lõpuks ometi suureneb, soovitati 2021. aasta ajakohastatud nõuandes 2021. aastal kalapüügivõimalusi oluliselt suurendada. ICESi 2022. aasta nõuande kohaselt tuleks kalapüügivõimalusi veidi vähendada. 2023. aasta nõuandes leidis ICES, et varude biomass on siiski märkimisväärselt väiksem. ICESi andmetel on väiksem biomass kõige tõenäolisemalt tingitud asjaolust, et räimed muutuvad üha väiksemaks. ICESi hinnangul on kalavaru biomass praegu vaid pisut suurem kui B_{trigger} . Ainus ICESi soovitatud püügistsenaarium, mille kohaselt oleks kalavaru ka 2024. aastal suurem kui B_{trigger} , on lähtuda F_{MSY} alumisest vahemikust. Võttes arvesse kalavarude

vähennemist ja vältimaks olukorda, kus varud on kui väiksemad kui B_{trigger} , tehakse ettepanek kehtestada kalapüügivõimalused F_{MSY} alumise vahemiku tasemel.

- (12) ICESi nõuande kohaselt saadakse turska atlandi merilesta kaaspüügina. ICESi nõuande kohaselt on kilu tursa saakliik ja kilu saadakse segapüügil koos räimega. Mitme liigi vastastikust mõju on asjakohane arvesse võtta ning kehtestada atlandi merilesta ja kilu püügivõimalused F_{MSY} alumise vahemiku tasemel.
- (13) ICESi alarajoonide 22–31 puhul on ICES mitmel eelneval aastal märkinud, et jõgede lõhevarude seisund on väga erinev. Tuginedes põhjalikule analüüsile soovitas ICES 2021. aastal, et halvas seisundis jõevarude kaitseks tuleks peatada kogu tööduslik ja harrastuskalapüük Läänemere avaosas, mis on oma olemuselt segapüük, kus lõhet püütakse nii heas kui ka halvas seisundis jõevarudest. ICES leidis siiski, et praegu lubatud sihtpüük Botnia lahe ja Ahvenamaa rannikualadel võiks lõhe suvise rände ajal jätkuda. Seepärast on kõnealustes piirkondades lõhe kaaspüügi suhtes kehtestatud konkreetne lubatud kogupüük, mida ei kohaldata järgmiste püügiliikide suhtes: i) üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuv püük, kui uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega; ii) 1. maist kuni 31. augustini toimuv rannapüük laiuskraadist $59^{\circ} 30' N$ põhja pool. Samuti võeti vastu kalapüügivõimalustega funktsionaalselt seotud täiendavad parandusmeetmed, näiteks piirati õngejadade kasutamist ja kehtestati harrastuskalapüügi suhtes kaasavõetava saagi päevane piirmäär. ICES kinnitas, et 2021. aastaks esitatud nõuandeid tuleks järgida ka 2022. aastal. Seepärast on asjakohane säilitada kalapüügivõimaluste tase ja funktsionaalselt seotud parandusmeetmed, täpsustades, et harrastuspüük ning püüa-ja-vabasta kalastamisviis ei ole lubatud.
- (14) Selleks et tagada rannapüügi võimaluste täielik ärakasutamine, kehtestati 2019. aastal lõhe osas piiratud piirkondadevaheline paindlikkus ICESi alarajoonidest 22–31 selle alarajooni 32. Võttes arvesse, et nende kahe kalavaru püügivõimalused ei ole muutunud, on asjakohane kohaldada seda paindlikkust ka edaspidi.
- (15) Meriforelli püügi keelamine lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili ja meriforelli kaaspüügi piiramine 3 %-ni meriforelli ja lõhe kombineeritud püügist on märkimisväärselt aidanud vähendada seda, et lõhe kohta esitatakse valed, eelkõige meriforelli püügi andmed. Seepärast on asjakohane kohaldada kõnealust sätet ka edaspidi, et hoida valeandmete esitamise määr madalal.
- (16) Tursa ja lõhe harrastuspüügi meetmed ning meriforelli- ja lõhevarude kaitsemeetmed ei tohiks piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.
- (17) Käesolevas määruses sätestatud püügivõimalusi kasutatakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,⁷ eelkõige vastavalt selle artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning kalapüügivõimaluste ammendumise andmete esitamist komisjonile. Seepärast tuleks käesolevas määruses täpsustada koodid, mis on seotud käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate kalavarude lossimisega ning mida liikmesriigid peavad kasutama andmete saatmisel komisjonile.

⁷

Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- (18) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96⁸ on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased ennetuslikke ja analüütilisi lubatud kogupüüke käsitlevad paindlikkussätted. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes artiklit 3 või 4 ei kohaldata, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti kehtestati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanism kõikide varude jaoks, mille suhtes kehtib lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja põhjustaks kalavarude bioloogilise seisundi halvenemist, tuleks selgelt sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.
- (19) Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa ja Läänemere lääneosa räime varu biomass on väiksem kui B_{lim} ning 2023. aastal on lubatud üksnes kaaspüük, püük teadusuuringute eesmärgil ja Läänemere lääneosa räime puhul teatav väikesemahuline rannapüük. Seepärast on liikmesriigid, kellel on asjaomase lubatud kogupüügi kvoodiosa, võtnud kohustuse mitte kohaldada 2023. aastal kõnealuste kalavarude suhtes määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ette nähtud ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi, nii et 2023. aastal ei ületata Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa räime ja Läänemere lääneosa tursa lubatud kogupüüki. Laiuskraadist 59°30'N lõuna pool on peaaegu kõigi jõgede lõhevarude biomass väiksem kui noorlõhede tootmise piirväärtus (R_{lim}), ning 2023. aastal on lubatud ainult kaaspüük ja teadusuuringute eesmärgil toimuv püük. Ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi kohaldamisel on asjaomased liikmesriigid võtnud 2023. aastaks samasuguse kohustuse ka seoses lõhe püügiga Läänemere avaosas.
- (20) Nõukogu määruses (EL) 2022/109⁹ on sätestatud norra tursiku püügi võimalused kuni 31. oktoobrini 2022 ICESi 3.a rajoonis, 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes ning 2.a püügipiirkonna Ühendkuningriigi vetes. Norra tursiku püügiperiood kestab 1. novembrist kuni 31. oktoobrini. Selleks, et püüki oleks võimalik alustada 1. novembril 2022, tuleb uue teadusliku nõuande alusel ning pärast Ühendkuningriigiga konsulteerimist kehtestada norra tursiku esialgne lubatud kogupüük ICESi 3.a rajoonis ning ICESi 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes ja ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes ajavahemikul 1. novembrist kuni 31. detsembrini 2022. See esialgne lubatud kogupüük tuleks kehtestada kooskõlas ICESi [7. oktoobril 2022] avaldatud nõuandega. Määrust (EL) 2022/109 tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (21) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist, tuleks käesoleva määruse Läänemerega seotud sätteid kohaldada alates 1. jaanuarist 2023. Määruses (EL) 2022/109 sätestatud püügi piirnorme kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022. Siiski tuleks käesolevat määrust ICESi 3.a rajoonis, ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes ning ICESi 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes püütava norra tursiku osas kohaldada 1. novembrist 2022 kuni 31. oktoobrini 2023, mis on norra tursiku püügihooaeg.

⁸ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

⁹ Nõukogu 27. jaanuari 2022. aasta määrus (EL) 2022/109, millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 21, 31.1.2022, lk 1).

Olukorra kiireloomulisuse tõttu, pidades silmas vajadust jätkata säästvat kalapüüki ja alustada asjaomast püüki püügihooaja alguses õigel ajal, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2023. aastaks ning muudetakse teatavaid määruses (EL) 2022/109 kindlaks määratud püügivõimalusi teistes vetes.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse Läänemerel tegutsevate liidu kalalaevade suhtes.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes selgelt viidatud.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid.

Lisaks kasutatakse järgmiseid mõisteid:

- (1) „alarajoon“ – Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) Läänemeres paiknev alarajoon, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009¹⁰ III lisas;
- (2) „lubatud kogupüük“ (TAC) – iga kalavaru kogus, mida võib püüda aasta jooksul;
- (3) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- (4) „harrastuskalapüük“ – mittetööstuslikud püügitoimingud, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil.

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

II PEATÜKK

PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 4

Lubatud kogupüük ja selle eraldamine

Lubatud kogupüük, kvoodid ja asjakohasel juhul nendega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud lisas.

Artikkel 5

Kalapüügivõimaluste jaotamise erisätted

Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele nii, et need ei piira:

- (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
- (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ja ümberjaotamist
- (c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
- (d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ülekandmist;
- (e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast mahaarvamist.

Artikkel 6

Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 osutatud, sihtliiki mittekuuluva liigi varud, mis on ohututes bioloogilistes piirides ja mille suhtes saab teha erandi kohustusest arvestada saak asjaomasest kvoodist maha, on kindlaks määratud käesoleva määruse lisas esitatud asjakohastes lubatud kogupüügi tabelites.

Artikkel 7

Püügikeeluajad tursa kudemise kaitseks

1. Alarajoonides 25 ja 26 on püük mis tahes püügivahenditega keelatud 1. maist kuni 31. augustini.
2. Erandina lõikest 1 ei kohaldata seda keeldu järgmistel juhtudel:
 - (a) üksnes teadusuuringute eesmärgil tehtavate püügitoimingute puhul, kui need uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega;

- (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakkevõrkude, raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädeva riikliku asutuse välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
 - (c) liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 25 pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inимtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, aladel, kus vee sügavus on alla 50 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele, ja mille lossitavad kogused sorteeritakse.
3. Alarajoonides 22 ja 23 on püük mis tahes püügivahenditega keelatud alates 15. jaanuarist kuni 31. märtsini ning alarajoonis 24 alates 15. maist kuni 15. augustini.
4. Erandina lõikest 3 ei kohaldata seda keeldu järgmistel juhtudel:
- (a) üksnes teadusuuringute eesmärgil tehtavate püügitoimingute puhul, kui need uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega;
 - (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakkevõrkude, raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädeva riikliku asutuse välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
 - (c) liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 24 pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inимtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, aladel, kus vee sügavus on alla 40 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele, ja mille lossitavad kogused sorteeritakse;
 - (d) liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 22 tragidega kahepoolmelisi molluskeid piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele.
5. Lõike 2 punktis b või c ja lõike 4 punktis b, c või d osutatud kalalaevade kaptenid tagavad, et pädeva liikmesriigi kontrolliasutused saavad nende püügitegevust igal ajal jälgida.

Artikkel 8

Meetmed seoses tursa harrastuspüügiga alarajoonides 22–26

1. Alarajoonides 22 ja 23 ning alarajoonis 24 kuni kuue meremiili kaugusel mõõdetuna lähtejoontest toimuva harrastuspüügi käigus tohib üks kalur jätta saagiks ühe tursa päevas. Nendes piirkondades on tursa harrastuspüük keelatud 15. jaanuarist 31. märtsini.
2. Tursa harrastuspüük on keelatud alarajoonis 24 kaugemal kui kuus meremiili mõõdetuna lähtejoontest ning alarajoonides 25 ja 26.
3. Käesoleva artikliga ei piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 9

Meetmed lõhe harrastuspüügi kohta alarajoonides 22–31

1. Alarajoonides 22–31 on lõhe harrastuspüük, sealhulgas püüa-ja-vabasta kalastamisviis, keelatud. Juhupüügi korral lastakse iga lõhe viivitamata merre tagasi.
2. Erandina lõikest 1 lubatakse lõhe harrastuspüüki järgmistel kumulatiivsetel tingimustel:
 - (a) kaluri kohta võib päevas püüda ja endale jätta ainult ühe lõhe, kellel on rasvauim ära lõigatud;
 - (b) lossitakse kõik endale jäetud isendid ja need lossitakse tervena.
3. Erandina lõigetest 1 ja 2 on lõhe harrastuspüük lubatud alates 1. maist kuni 31. augustini laiuskraadist 59°30'N põhja pool piirkondades, mis asuvad kuni nelja meremiili kaugusel mõõdetuna lähtejoontest.
4. Käesoleva artikliga ei piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 10

Meriforelli- ja lõhevarude kaitsemeetmed alarajoonides 22–32

1. Liidu kalalaevadel on alates 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2023 keelatud püüda meriforelli vetes, mis asuvad alarajoonides 22–32 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili. Lõhe püüdmisel alarajoonis 32 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili ei tohi meriforelli kaaspüük mis tahes ajal ületada 3 % lõhe ja meriforelli kogusaagist – kas pardal olevast või pärast iga püügreisi lossitud saagist.
2. Õngejadadega püük on keelatud vetes, mis asuvad alarajoonides 22–31 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili.
3. Käesoleva artikliga ei piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 11

Paindlikkus

1. Kui käesoleva määruse lisas ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.
2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 ei kohaldata juhul, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 12

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed kalavarude püütud või lossitud koguste kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse lisas esitatud kalavarukode.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 13

Määruse (EL) 2022/109 muutmine

Määruse (EL) 2022/109 IA lisa B osas asendatakse tabel norra tursiku ja seotud kaaspüügi püügivõimaluste kohta ICESi 3.a rajoonis, ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes ning ICESi 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes järgmisega:

”

Liik:	norra tursik ja seotud kaaspük			Püügipiirkond:	3a; 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja Euroopa Liidu veed; 2.a püügipiirkonna Ühendkuningriigi veed (NOP/2A3A4.)
	<i>Trisopterus esmarkii</i>				
Aasta	2022		2023		
Taani	49 478	(¹)(³)	<i>pro memoria</i> (¹)(⁶)		Analüütiline TAC Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3.
Saksamaa	9	(¹)(²)(³)	p.m.	(¹)(²)(⁶)	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.
Madalmaad	36	(¹)(²)(³)	p.m.	(¹)(²)(⁶)	
Liit	49 524	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)	
Ühendkuningriik	10 204		p.m.		
Norra	0	(⁴)	p.m.	(⁴)	
Fääri saared	0	(⁵)	p.m.	(⁵)	
Lubatud kogupük (TAC)	59 728				
(1)	Merlangi ja kultursa kaaspük võib moodustada kuni 5 % kvoodist (OT2/*2A3A4). Merlangi ja kultursa kaaspük, mis arvestatakse käesoleva sätte kohaselt kvoodist maha, ja nende liikide kaaspük, mis arvestatakse kvoodist maha vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikele 8, ei tohi kokku ületada 9 % kvoodist.				
(2)	Selle kvoodi alusel võib püüda ainult ICESi 2.a, 3.a ja 4. püügipiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes.				
(3)	Püüda võib ainult 1. novembrist 2021 kuni 31. oktoobrini 2022.				
(4)	Kasutatakse sortimisvõret.				
(5)	Kasutatakse sortimisvõret. Sisaldab kuni 15 % vältimatut kaaspüüki (NOP/*2A3A4), mis arvatakse sellest kvoodist maha.				
(6)	Püüda võib ainult 1. novembrist 2022 kuni 31. detsembrini 2022.				

“

Artikkel 14

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2023.

Artiklit 13 kohaldatakse siiski alates 1. novembrist 2022 kuni 31. oktoobrini 2023.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*